

Zinātnes Vēstnesis

Latvijas Zinātnieku savienības, Latvijas Zinātnes padomes un Latvijas Zinātņu akadēmijas laikraksts

16 (79)

1994. gada oktobris

LZA SENĀTĀ

LZA Senāta kārtējā sēdē š. g. 20. septembrī apsprieda dažādus nākamā gada budžeta jau-tājumus. Tika izteiktas bažas, vai jaunajai valdībai nav prātā mainīt zinātnes finansēšanu, protams, ne jau labākajā virzienā. Vai no jaunās valdības deklarācijas vārds «zinātne» pa-zudis tīsi vai netīsi? A. Kapeņieka kungs solīja to pārbaudīt, jo teicās pa radio dzirdējis, ka zinātne tomēr ir pieminēta.

Finansu ministrija nākamajā gadā plāno zinātnei 2% pieaugumu, Izglītības un zinātnes ministrija zinātnei nākamgad prasīs 8,3 miljo-nus latu, Latvijas Zinātnes padomes «kontrol-skaitlis» ir 9,1 miljons latu. Protams, reālais guvums būs mazāks.

I. Kalviņš ieteica «piestādīt» datus par iepriek-šējā gada komunālajiem maksājumiem, zemes nodokli utt. Cik tad tīsti institūtiem nauduņas palicis zinātnei pēc visiem šiem atskaitījumiem?

J. Ekmanis informēja, ka Fizikas un tehnisko zinātņu nodala izdarījusi analīzi par to, cik lielu nodokļu nastu institūti nes. Izrādās, ka nodokļu veidā valsts saņem atpakaļ 30% no tā, ko iedevusi.

J. Kristapssons runāja par to, ka nepieciešams ļoti detalizēti izstrādāt budžeta pamatojumu. Jo sīkāk tas būs izstrādāts, jo grūtāk būs argumen-tēt noraidījumu.

J. Stradiņš, atsaucoties uz A. Piebalgu, teica, ka acīmredzot varētu «diņģēties» par 5% pie-augumu, vairāk diez vai būs reāli.

Piemiņas brīdis IVARAM IVASKAM

Dzejnieka, literatūrzinātnieka un kritiķa Ivara Ivaska devums profesionālajā un sabiedriskajā jomā, it īpaši pēdējā laikā, sagatavojojot latviešu tautas trešo Atmodu, 1992. gada 7. janvārī tika novērtēts, ievēlot viņu par Latvijas Zinātņu akadēmijas ārzemju locekli. Turklāt tas izskanēja ne tikai kā atzinības izteikums, bet gan kā aktīvā literatūrzinātnieka iesaistīšanās ne mazāk aktīvā kopējā darbībā.

Ivars Ivasks, mācījies vācu, igauņu un latviešu skolās, studējis Vācijas un ASV universitātēs, dzejnieks, filozofs, redaktors, teicams jaunākā laika literatūras virzienu zinātājs, viens no pasaules kultūras pārstāvjiem, varēja dot nenovērtējamu ieguldījumu mūsu literatūrzi-nātnē.

Taču dzīve izlēma savādāk. 1992. gada 23. septembrī klusi, bez sāpēm, nežēlīga sli-mība aizsauca dzejnieku Aizsaulē. Palika māja īrijas zaļajos pakalnos, māja, kura tika iegā-dāta, lai varētu novietot mūžā iekrāto grā-matu bagātību. Pārceļoties uz šo vietu, muitnieki brīnījās: no sešām tonnām bagāzas trīs ir grāmatas... Palika darbi un ieceres.

Šoruden Dzejas dienās Rīgā strādāja, sarīko-jumus vadīja, dzeju lasīja Ivara Ivaska dzīves-biedre Astrīde Ivaska. Sagadījās tā, ka tieši 22. septembrī, dienu pirms Ivara Ivaska nā-ves otrās gadadienas, Astrīde Ivaska saņēma glabāšanai ģimenes arhīvā sava vīra LZA ārzemju locekļa diplomu. Skanēja piemiņas vārdi, dzejniece izjusti norunāja veltījuma dze-joli igauņu valodā. Un, protams, risinājās val-lodas par pašas Astrīdes Ivaskas dzeju, iespa-diem Latvijā un nākošnes nodomiem.

Tāds nedaudz skumjs, bet tomēr optimisma pilns brīdis. Kā sportā, kur stafetes kociņu pārņem turpinātājs...

I. T.

Tā kā no LZA Senāta locekļiem izdalītā valsts budžeta projekta zinātnei 1995. gadam daudziem nebija skaidrs, kas tad tīsti ir tie valsts pārvaldes institūciju pasūtītie pētījumi, kuriem 1995. gadā paredzēti (projektā) 600 tūkstoši lati, tad «Zinātnes Vēstnesim» ir iespēja iepa-zīstināt lasītājus ar daļu no Latvijas Republikas Valsts kontroles revīzijas akta, kas sastādīts par zinātnisko darbu finansēšanu Izglītības un zinātnes ministrijā 1993. gadā. Tas zināmā mērā informē par šādu pētījumu finansēšanas prin-cipiem un pasākumiem, kas būtu jāveic bu-džeta līdzekļu mērķtiecīgākai izmantošanai.

LZA Senāts nolēma izveidot kopēju darba grupu ar Latvijas Zinātnes padomi nākamā gada budžeta pamatojuma izstrādāšanai.

* * *

Senāts atbalstīja priekšlikumu aizrakstīt vē-sulti PBLA Kultūras fondam un izteikt gašavību pieņemt šīs organizācijas finansiālo atbalstu J. Endzelīna un V. Plūdoņa vārdbalvām (2000 dolāru katrai).

* * *

Senāts apstiprināja HSZN lēmumu piešķirt LZA goda doktora nosaukumu vēsturē taut-saimniekiem, vēsturniekam un sabiedriskajam darbiniekam **Jānim Labsvīram**.

* * *

Latvijas Zinātņu akadēmijas kopsapulce un jaunu locekļu vēlēšanas notiks 1994. gada 25. novembrī pl. 13.

ZINĀTŅU AKADĒMIJAS SOCIĀLĀS PALĪDZĪBAS FONDS

1994. g. 21. jūnijā LZA Senāta sēde apstip-rināja nolikumu par Sociālās palīdzības fonda izveidošanu. Šis fonds izveidots, lai sniegtu materiālo palīdzību galvenokārt LZA locek-ļiem, kuri vecuma vai citas darba nespējas dē] vairs nestrādā un atrodas pensijā. Fonda līdzekļus veido ziedošumi un mantojumi, kā arī LZA saimnieciskajā darbībā ietaupītie līdzekļi.

Fonda līdzekļus piešķir nestrādājošiem aka-dēmijas locekļiem slimības vai nelaimes gadī-jumos, vai arī sakarā ar smagu materiālo situā-ciju. Šos līdzekļus var saņemt ģimenes locekļi apbedīšanas vajadzībām. Fonds var praktizēt arī aizdevumus.

Jebkurā gadījumā pabalsta vai aizdevuma pretendentam ir jāiesniedz Sociālās palīdzības fonda valdei motivēts pieteikums, pievienojot nepieciešamos dokumentus vai to norakstus. Pēc fonda valdes ieteikuma attiecīgu lēmumu pieņem LZA Prezidijs.

Pašreiz LZA Sociālās palīdzības fonds ir ne-liels, tāpēc fiziskās un juridiskās personas tiek aicinātas izdarīt iemaksas, lai izcili atzīti zināt-nieki, kuri mūža nogalē vai nelaimes gadījumā nonākuši trūkumā, varētu saņemt kaut nelielu materiālu atbalstu.

LZA Sociālās palīdzības fonda adrese:
Rīgā, Turgeņeva ielā 19, LV-1524, tel. 223567.

LZA Sociālās palīdzības fonda
priekšsēdētājs M. BEKERS

Par valsts budžeta projektu zinātnei 1995. gadam

Finansēšana, tūkst. Ls

1994. g 1995. g.

Zinātniskās darbības finansēšana:	
kopā	5501 9130
no tiem:	
Zinātniskās darbības bāzes izdevumi	4413 5600
Zinātnes attīstības izdevumi	— 1970
Tirdzniecības pieprasīto pētījumu daļēja finansēšana	600 960
Valsts pārvaldes institūciju pasūtītie pētījumi	488 600

LZA priekšsēdētājs P. ZVIDRINŠ

JĀNIS LABSVĪRS LZA GODA DOKTORS VĒSTURĒ

J. Labsvīrs (dz. 1907. g.) — tautsaimnieks, publicists, tautsaimniecības vēsturnieks, sabied-riski darbinieks, mecenāts.

J. Labsvīrs ieguvis plašu izglītību — Latvijā un ASV. 1930. g. viņš beidza LU Tautsaimniecības fakultāti, iegūstot mag. oec. grādu. ASV J. Labsvīrs ieguvis maģistra grādu Butlera (Butler) universitātē. 1959. g. viņš Indianas universitātē aizstāvējis doktora grādu par tēmu «A Case Study in the Sovietization of the Baltic States: Colectivization of Latvian Agriculture. 1944.—1956.».

Arī Latvijā J. Labsvīrs bija plaši pazīstams sabiedriski darbinieks un atbildīgs valsts ierēd-nis. No 1936. līdz 1940. g. viņš bija Darba ka-meras Izglītības nodalas vadītājs, vēlāk depar-tamenta vadītājs Sabiedrisko liefu ministrijā.

Bēgļu gaitās Rietumvācijā viņu ievēlēja Latviešu Centrālajā padomē.

1950. g. J. Labsvīrs nokļuva ASV. No 1959. līdz 1975. g. viņš bija tautsaimniecības profesors Indianas universitātē Tērboutā.

Būdams t. s. «tautas kapitālisma» aizstāvis, profesors J. Labsvīrs ir publicējis vairākas grā-matas un daudz rakstu latviešu un angļu valodā. Iecienīta ir viņa publicistikā: «Atmiņas par Kārli Ulmani», «Kam drosmē ir. Pagātne un tagadne vērtējumu lokā» (kopā ar A. Bērziņu), «Atmiņas un pārdomas». Svarīgs ir 1947. g. Vācijā publicētais darbs «Pagastu pašvaldību grāmatvedība un darbvedība».

J. Labsvīrs ir aktīvs sabiedriskais darbinieks: 1985. ievēlēts par Latviešu akadēmisko mā-cību spēku un zinātnieku savienības (LAMZA) vicepriekšsēdētāju. Viņš ir ziedojs Latvijas zinātnieku Sociālās palīdzības fondā 3000 USD.

54. parārāfs

Valsts pārvaldes institūciju pasūtītie pētījumi

Valsts pārvaldes institūcijas slēdz līgumus ar atsevišķām zinātniskām iestādēm, augstskolām vai firmām par konkrētu pētījumu izstrādi: 1993. gadam šim mērķim no valsts budžeta līdzekļiem atvēlēti Ls 288 275,— jeb 8,9% no kopējās zinātnes finansēšanai paredzētās summas. Tika pieteiktas 333 pētījumu tēmas. Faktiski izlietoti Ls 290 738,— Izstrādāti 198 pētījumi. Nav informācijas par likvidēto ministriju 1993. gadā izstrādātajām tēmām (Ārējās tirdzniecības ministrija, Ekonomisko reformu ministrija, Rūpn. un enerģētikas ministrija).

Afiecīgi finansējuma sadalījums pa ministrijām un valsts institūcijām sekojošs:

Nr. p. k.	Valsts pārvaldes institūcijas	1993. gads		Iedal. 1994. g.	
		Ls	%	Ls	%
1.	Aizsardzības ministrija	3844	1,32	5000	1,02
2.	Vides un reģionālās attīstības ministrija — arhitektūras un celtņiecības ministrija	3196	1,10	11000	2,25
3.	Ārlietu ministrija	8486	2,92	—	—
4.	Ekonomikas ministrija — ārējās tirdzniecības ministrija — rūpn. un enerģēt. ministr.	1620	0,56	—	—
5.	Finansu ministrija	22288	7,67	35000	7,17
6.	Izglītības ministrija t. sk. zinātnes departamentam Lietišķai zinātnei	3470	1,19	—	—
7.	Valsts kultūras pārvalde	7235	2,49	—	—
8.	Labklājības ministrija	11508	3,96	14000	2,87
9.	Zemkopības ministrija t. sk. lauksaimniecībai Valsts meža dienestam	70605	24,28	108000	22,13
10.	Satiksmes ministrija — jūras lietu ministrija	21105	—	—	—
11.	Tieslietu ministrija	49500	—	—	—
12.	Valsts statistikas komiteja	2496	0,86	12000	2,46
13.	Valsts kanceleja	16713	5,75	41000	8,40
14.	Valsts reformu ministrija	50001	17,20	75000	15,37
15.	Rezerves līdzekļi	37862	13,02	—	—
		12139	4,18	35000	7,17
		23534	8,09	105000	21,52
		37865	13,02	—	—
		3750	1,29	—	—
		1875	0,65	3000	0,65
		22251	7,65	25000	5,12
		—	—	4000	0,82
		—	—	15000	4,16

Revīzijas gaitā tika veiktas pārbaudes par zinātnēi paredzēto līdzekļu izlietōšanu visās valsts pārvaldes institūcijās, kas saņēmušas finansējumus pieteikumi pētījumiem.

Sākot ar 1993. gadu, Augstākās izglītības un zinātnes departamenta ieviesa pētījumu projektu un informatīvo atskaitu vienotas veidlapu formas, kurās pasūtītāji apzīpildīja par katru atsevišķu tēmu. Diemžēl tikai 1994. gada 29. martā LR Ministru kabineta izdotie noteikumi Nr. 72 «Par kārtību, kādā piesakāmi un finansējami valsts pārvaldes institūciju pasūtītie pētījumi un sniedzami pārskati par tiem» reglamentē pasūtītāju — valsts pārvaldes institūciju atbildību par darba uzdevuma formulēšanu un apzīpildītāju izvēli un iedalīto līdzekļu racionālu izmantošanu nepieciešamā rezultātā ielegūšanā.

Minētie noteikumi būtiski izmaiņa darba līgumu noslēgšanas, to apmaksas, kā arī atskaitīšanas kārtību.

Rezultātā valsts pārvaldes institūcijas piešķirto līdzekļu izlietojušas tādu darbu apmaksai, kas lielā mērā ietilpst ministrijas darbinieku dienesta pienākumos.

Pienemot pieteiktos pētījumus, netika organizēta šo projektu eksperīze, ko saskaņā ar likumu «Par zinātnisko darbību» varēja veikt Latvijas Zinātnes padomes ekspertu komisijas. Izskaņot iesniegtās informatīvās atskaites, konstatējām, ka 19,8% no zinātnes pētījumiem paredzētās summas izlietoti dažādu citu darbu apzīpildei. Nepieciešams precīzēt kritērijus, kas noteiku zinātnisko darbu atbilstību zinātnisko pētījumu statusam.

Daja no tēmām ir vispārēja, informatīva rakstura, ar visai neskaidru nozīmību atliecīgās valsts institūcijas darbam.

Jāatzīmē, ka vairākas ministrijas informatīvās atskaites par zinātnisko pētījumu projektiem iesniedza tikai Valsts kontroles revīzijas laikā. Tas kavēja Augstākās izglītības un zinātnes departamentam veikt vispusīgu veikto pētījumu analīzi, apspriest par pētījumu aktualitāti un to praktisko pieliefojumu.

1993. gadā izglītības nozares finansēšanai tika piešķirti Ls 49500,—

Sastādot zinātnisko pētījumu sarakstus 1993. gadam, nav veikta pieteikto pētījumu eksperīze. Tika rīkota konference, kurā apsprieda pasūtīto lietišķo izstrādātā rezultātus un starprezultātus (3.—7. janv. 1994. g.). Diemžēl nav rakstiski iesniegti konferences dalībnieku viendoklis, novērtējums par izstrādāto tēmu aktualitāti un lietderību (recenzijas, atsauksmes (5.b. pielikums), konferences materiāli). Iesniegtos un izstrādātos darbus nav izvērtējuši eksperīti. Lietišķo pētījumu un izstrādātā organizēšanas kārtību 1994. gadam nosaka LR Izglītības ministrijas 1993. gada 10. marta pavēle Nr. 108. Darba organizēšanai izveidota darba grupa 8 cilvēku sastāvā.

Prioritāro pētījumu virzienus nosaka programmas «Izglītības-94» pamativzini.

Struktūrvienību iesniegto problēmsarakstu apspriešana notikusi darba grupas sanāksmēs, protokolus par pieņemtām lēmumiem uzrādīt nevarēja.

Nau eksperītu slēdzienu par iesniegtajiem priekšlikumiem, kā tas norādīts 10.03.93. pavēlē Nr. 108.

Mācību saturu departamenta direktora vietniece G. Malzubre paskaidroja, ka, saņemot pieteikumus 1994. gada lietišķo pētījumu izstrādei, katra struktūrvienība organizē pieteikumu eksperīzi, pieaicinot vissmaz 2 ekspertus. Par eksperīzu protokolu nav un tāpēc dokumentāri paskaidrojums apliecināts netika.

Pētījumu izpildītājus izvēlas:

1. Konkrēta juridiska persona iesniedz pieteikumu konkrētu pētījuma veikšanai, ieskaņot šajā iestādē strādājošos (piemēram, Izglītības attīstības institūts).

2. Juridiskā personas izvēle saistīta ar konkrēto darba veicēju izvēli.

3. Ja konkrētu pētījumu vēlas veikt vairāki iespējamie izpildītāji, atbilstošā struktūrvienība izvērtē pieteikumus, izvēlas atbilstošā sākotnējai iecerei. Pēc G. Malzubres paskaidrojuma, šādi gadījumi ir Joti reti līdzsānejā praksē.

Darbu dala pusgadu garos etapos, nav precīzi kritēriji līgumcenās noteikšanai. Orientieris ir augstskolu docētāju (lektoru) vidējā mēnešalgā.

Vairākās ministrijās noslēgtiem līgumiem par zinātnisko darbu nav pievienotas samaksas kalkulācijas, kā

var secināt, ka Joti vāji organizēta ir zinātniski pētniecisko darbu koordinācija un veikto zinātnisko pētījumu plēmēšana un novērtēšana, neapmierinoša zinātniskam darbam iedalīto valsts budžeta līdzekļu uzkaites un izlietojuma kontrole.

2. Zinātnei iedalīto līdzekļu izlietojuma kontroles trūkums noved pie tā, ka lielas summas zinātnei paredzēto līdzekļu tiek izlietoti citām vajadzībām un zinātnes finansēšana no valsts budžeta fādējādi klūst neefektīva.

3. Par šāda stāvokļa izveidošanos atbildīga ir Finansu ministrija kā valsts budžeta līdzekļu izsniedzēja, Izglītības un zinātnes ministrija kā zinātniskā darba galvenā organizatoriskā institūcija, kā arī visas citas ministrijas, kurās pieprasī un izlieto valsts budžeta līdzekļus zinātnēi. Katrā šajā iestādē ir īpašas struktūrvienības un personas, kas atbildīgas par valsts budžeta zinātnes līdzekļu pareizu un efektīvu izlietōšanu, taču šo līdzekļu izlietōšanā valda pilnīga rīcības brīvība — sākot ar nelikumīgas 11 cilvēku struktūrvienības uzturēšanu Finansu ministrija un beidzot ar samaksu par stundu sarakstu sastādīšanu LR Nacionālās Aizsardzības akadēmijā.

4. Jāpārtrauc zinātnei paredzēto valsts budžeta līdzekļu tērēšana tādu darbu apmaksai, kuri jāveic ministriju un departamenti ierēdījumi un štata darbiniekim kā dienesta pienākumi.

5. Lielākā daļa zinātnei iedalīto valsts budžeta līdzekļu tiek izlietoti zinātnisko iestāžu — institūtu, Zinātniskā bibliotēkas, Botāniskā dārza u.c. — infrastruktūras uzturēšanai, fādējādi tiesajam zinātniskajam darbam līdzekļu palielot Joti maz. Šīs problēmas risinājumu var dot tikai fautsaimniecības struktūras izmaiņas un attīstība.

6. Izglītības un zinātnes ministrija 1993. gadā nepareizi atvērusi kreditus Zinātnes padomei Ls 269 154, kas paredzēti tirgus orientētiem pētījumiem un nav 202. iedājas 53. parārāfā. Tas pats tiek darīts 1994. gadā.

7. Pamaņojoties uz 1993. gada Valsts kontroles revīzijas atzinumu, Izglītības, kultūras un zinātnes ministrijas Augstskolu un Zinātnes departamentu izstrādājais un Ministru kabinets pieņemis 1993. gada 29. martā Noteikums Nr. 72 «Par kārtību, kādā piesakāmi un finansējami valsts pārvaldes institūciju pasūtītie pētījumi un sniedzami pārskati par tiem». Ja šajā dokumentā noteiktā kārtība tiks ievērota, tad arī zinātnes atdeve būs lielākā.

Lai nodrošinātu pasūtītāju un izpildītāju atbildību par valsts budžeta līdzekļu izlietōšanu, Valsts kontrole ierošina:

1. Visu projektu pieteikumus izskaitīt attiecīgo nozaru speciālistiem-eksperīliem.

2. Bez eksperītu komisijas slēdzienu finansējumu konkrētam projektam nepiešķirt.

3. Zinātnisko tēmu izpildītājus noteikt tikai konkursa kārtībā.

4. Augstākās izglītības un zinātnes departamentam, noslēdotās līdzekļu gadu, veikt vispusīgu izstrādāto projektu analīzi.

5. Izstrādāt kritērijus, kas noteiktu zinātnisko darbu atbilstību zinātnisko pētījumu statusam.

6. Izglītības un zinātnes ministrijai steidzīgi izstrādāt projektu, lai nebūtu zinātnei iedalītā nauda jāliejeto infrastruktūras uzturēšanai.

7. Izveidot ministrijas zinātnes padomes, kurās uzainītāi eksperīti, piefeiktās tēmas izskaitīšanas rezultātā paliktu protokols ar visām afzīmēm, kā arī izstrādāto zinātnes darbu vērtējums.

8. Aprēķināt apgrozījuma nodokli, kā prasīts līgumam pievienotā kalkulācijā, ja tas 1994. gadā nav izdarīts, tas papildus jāizdzara.

**LATVIJAS REPUBLIKAS
MINISTRU KABINETS**

1994. gada 5. jūlijā

Rīkojums nr. 318-r

Rīgā

(prot. nr. 35 14. §)

Par ēku nodošanu**Latvijas Zinātnu akadēmijas valdījumā**

1. Saglabāt valsts īpašumā ēkas Rīgā, Turgeņeva ielā 19 un Dzērbenes ielā 23, un Jūrmalā, Vikingu ielā 3, un nodot tās Latvijas Zinātnu akadēmijas valdījumā.

2. Latvijas Zinātnu akadēmijai:

2.1. sagādavot nepieciešamos dokumentus šī rīkojuma 1. punktā minēto ēku reģistrācijai uz valsts vārda Latvijas Zinātnu akadēmijas personā;

2.2. izmantot šī rīkojuma 1. punktā minētās ēkas akadēmijas Hartā un Statūtos paredzētajai darbībai;

2.3. iegūto nomas maksu par brīvo telpu iznomāšanu trešajām personām izlietot ar ēkas ekspluatāciju un remontu saistītiem darbiem;

2.4. pēc saskaņošanas ar Izglītības un zinātnes ministriju pārvietot līdz 1994. gada 1. oktobrim Latvijas Zinātnu akadēmijas Filozofijas un socioloģijas institūtu

